Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ДИРЕКТИВА 2008/9/ЕО НА СЪВЕТА

от 12 февруари 2008 година

за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка

(ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 23)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2010/66/ЕС на Съвета от 14 октомври 2010 година	L 275	1	20.10.2010 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2008/9/ЕО НА СЪВЕТА

от 12 февруари 2008 година

за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 93 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Както за административните власти на държавите-членки, така и за предприятията възникват значителни проблеми във връзка с правилата за изпълнение, определени с Директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху търговския оборот — режим за възстановяване на данък добавена стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката ([3]).

(2) Мерките, определени в посочената директива, следва да се изменят по отношение на срока, в рамките на който решенията по заявленията за възстановяване на данъка върху добавената стойност се съобщават на предприятията. В същото време следва да се предвиди, че и предприятията трябва да представят отговори в рамките на определени срокове. Освен това процедурата следва да се опрости и модернизира, като се даде възможност за използването на съвременни технологии.

(3) Новата процедура следва да засили положението на предприятията, тъй като държавите-членки се задължават да плащат лихва при забавяне на възстановяването и се укрепва правото на обжалване от предприятията.

(4) С цел по-голяма яснота и четивност, разпоредбата относно прилагането на Директива 79/1072/ЕИО, съдържаща се преди в Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ([4]), следва да бъде включена в настоящата директива.

(5) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба на действието, могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността

([1]) ОВ C 285 E, 22.11.2006 г., стр. 122.
([2]) ОВ C 28, 3.2.2006 г., стр. 86.
([3]) ОВ L 331, 27.12.1979 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2006/98/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 129).
([4]) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2007/75/ЕС (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 13).

▼B

може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(6) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество ([1]) държавите членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствие между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.

(7) За по-голяма яснота Директива 79/1072/ЕИО следва да бъде отменена при спазване на необходимите преходни мерки по отношение на заявления за възстановяване, подадени преди 1 януари 2010 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива определя подробните правила за възстановяването на данъка върху добавена стойност (ДДС), предвидено в член 170 от Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, които отговарят на условията, посочени в член 3.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване“ означава данъчнозадължено лице по смисъла на член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, което не е установено в държавата-членка по възстановяване, но е установено на територията на друга държава-членка;

2. „държава-членка по възстановяване“ означава държавата-членка, в която ДДС е начислен на данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, по отношение на стоките или услугите, предоставени му от други данъчнозадължени лица в тази държава-членка, или по отношение на вноса на стоки в тази държава-членка;

3. „период на възстановяване“ е периодът, посочен в член 16, обхванат от заявлението за възстановяване;

4. „заявление за възстановяване“ означава заявлението за възстановяване на ДДС, начислен в държавата-членка по възстановяване на данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, по отношение на стоки или услуги, предоставени му от други данъчнозадължени лица в тази държава-членка, или по отношение на вноса на стоки в тази държава-членка;

5. „заявител“ означава данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, което подава заявление за възстановяване.

([1]) ОВ C 321, 31.12.2003 г. стр. 1.

▼B

Член 3

Настоящата директива се прилага по отношение на всяко данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, което отговаря на следните условия:

а) по време на периода на възстановяване не е имало в държавата-членка по възстановяване място на стопанска дейност или постоянен обект, от който се осъществяват търговските сделки, или, ако не е съществувало такова седалище или постоянен обект — местоживеенето или обичайното му пребиваване;

б) по време на периода на възстановяване не е доставяло стоки или услуги, за които се смята, че са доставени в държавата-членка по възстановяване, с изключение на следните сделки:

i) доставка на транспортни услуги и спомагателни услуги за тях, освободени съгласно членове 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 или 160 от Директива 2006/112/ЕО;

ii) доставка на стоки и услуги на лице, което не дължи плащането на ДДС в съответствие с членове 194—197 и член 199 от Директива 2006/112/ЕО.

Член 4

Настоящата директива не се прилага по отношение на:

а) суми ДДС, които според законодателството на държавата-членка на възстановяване са били неправилно фактурирани;

б) суми ДДС, фактурирани по отношение на доставки на стоки, чиято доставка е или може да бъде освободена съгласно член 138 или член 146, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО.

Член 5

Всяка държава-членка възстановява на данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, всеки ДДС, начислен по отношение на стоки или услуги, предоставени му от други данъчнозадължени лица в тази държава-членка, или по отношение на вноса на стоки в тази държава-членка, доколкото такива стоки или услуги се използват за целите на следните сделки:

а) посочени в член 169, букви а) и б) от Директива 2006/112/ЕО;

б) предназначени за лице, което дължи плащането на ДДС в съответствие с членове 194—197 и член 199 от Директива 2006/112/ЕО, както са прилагани в държавата-членка по възстановяване.

Без да се засяга член 6, за целите на настоящата директива правото на възстановяване на данък се определя съгласно Директива 2006/112/ЕО, както е прилагана в държавата-членка по възстановяване.

Член 6

За да има право на възстановяване в държавата-членка по възстановяване, данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, трябва да извършва сделки, пораждащи право на приспадане в държавата-членка по установяване.

▼B

Когато данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, извършва в държавата-членка, в която е установено, както сделки, пораждащи право на приспадане, така и сделки, които не пораждат право на приспадане в тази държава-членка, от държавата-членка по възстановяване може да бъде възстановена само тази част от възстановимия в съответствие с член 5 ДДС, която е следствие от предходни сделки в съответствие с член 173 от Директива 2006/112/ЕО, както е прилагана от държавата-членка по установяване.

Член 7

За да получи възстановяване на ДДС в държавата-членка по възстановяване, данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка, подава до тази държава-членка заявление за възстановяване по електронен път, като го представя в държавата-членка, в която е установено, посредством електронен портал, създаден от споменатата държава-членка.

Член 8

1. Заявлението за възстановяване съдържа следната информация:

а) име и пълен адрес на заявителя;

б) адрес за връзка по електронен път;

в) описание на стопанската дейност на заявителя, за която се придобити стоките и услугите;

г) периода на възстановяване, обхванат от заявлението;

д) декларация от заявителя, че не е доставял стоки и услуги, смятани за доставени в държавата-членка по възстановяване по време на периода на възстановяване, с изключение на сделките, посочени в член 3, буква б), i) и ii);

е) регистрационния номер по ДДС на заявителя или референтния данъчен номер;

ж) данни за банковата сметка, включително кодовете IBAN и BIC.

2. Освен информацията, определена в параграф 1, заявлението за възстановяване съдържа, за всяка държава-членка по възстановяване и за всяка фактура или документ за внос следните данни:

а) име и пълен адрес на доставчика;

б) освен в случаите на внос, идентификационния номер по ДДС или данъчния референтен номер на доставчика, определен от държавата-членка по възстановяване в съответствие с разпоредбите на членове 239 и 240 от Директива 2006/112/ЕО;

в) освен в случаите на внос — префикса на държавата-членка по възстановяване, в съответствие с член 215 от Директива 2006/112/ЕО;

г) дата и номер на фактурата или документа за внос;

д) данъчна основа и размер на ДДС, изразени във валутата на държавата-членка по възстановяване;

е) размера на подлежащия на приспадане ДДС, изчислен в съответствие с член 5 и с член 6, втори параграф, изразен във валутата на държавата-членка по възстановяване;

▼B

ж) когато е приложимо, частта, която може да бъде приспадната, изчислена в съответствие член 6 и изразена като процент;

з) естеството на придобитите стоки и услуги, описани в съответствие с кодовете в член 9.

Член 9

1. В заявлението за възстановяване естеството на придобитите стоки и услуги се описва със следните кодове:

1 = гориво;

2 = наем на превозни средства;

3 = разходи, свързани с превозните средства (различни от стоките и услугите, посочени под кодове 1 и 2);

4 = пътни такси и пътен данък;

5 = пътни разходи, като например разноски за таксиметров или обществен транспорт;

6 = настаняване;

7 = храна, напитки и ресторантьорски услуги;

8 = достъп до панаири и изложби;

9 = разходи за луксозни стоки, забавления и развлечения;

10 = други.

Ако се използва код 10, се посочва характерът на доставените стоки и услуги.

2. Държавата-членка по възстановяване може да поиска от заявителя да представи в електронен вид допълнителна, кодирана информация по отношение на всеки код, посочен в параграф 1, доколкото тази информация е необходима поради наличието на ограничения върху правото на приспадане по Директива 2006/112/ЕО, така както е прилагана в държавата-членка по възстановяване, или за прилагането на съответна дерогация, получена от държавата-членка по възстановяване съгласно член 395 или 396 от посочената директива.

Член 10

Без да се засягат молбите за информация по член 20, държавата-членка по възстановяване може да поиска от заявителя да представи по електронен път копие на фактурата или документа за внос заедно със заявлението за възстановяване, когато данъчната основа по фактура или документ за внос е 1 000 EUR или повече, или равностойността на такава сума в национална валута. Когато фактурата се отнася до гориво, прагът е 250 EUR или равностойността в национална валута.

Член 11

Държавата-членка по възстановяване може да поиска от заявителя да представи описание на стопанската си дейност посредством хармонизираните кодове, определени в съответствие с член 34а, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета ([1]).

([1]) ОВ L 264, 15.10.2003 г., стр. 1.

▼B

Член 12

Държавата-членка по възстановяване може да уточни кой език или езици могат да се използват за предоставянето на информация от заявителя в заявлението за възстановяване на данъка върху добавена стойност или на евентуална допълнителна информация.

Член 13

Ако след подаването на заявлението за възстановяване на данъка частта, която може да се приспадне, бъде коригирана съгласно член 175 от Директива 2006/112/ЕО, заявителят коригира сумата, която е поискана или вече е възстановена.

Корекцията се извършва със заявление за възстановяване през календарната година, следваща съответния период на възстановяване, или, ако заявителят не подаде заявления за възстановяване през тази календарна година — с представяне на отделна декларация чрез електронния портал, създаден от държавата-членка по установяване.

Член 14

1. Заявлението за възстановяване се отнася до:

а) покупката на стоки или услуги, фактурирани през периода на възстановяване, при условие че ДДС е станал дължим преди или по време на фактурирането или по отношение на които ДДС е станал дължим по време на периода на възстановяване, при условие че покупката е фактурирана, преди данъкът да е станал дължим;

б) вноса на стоки по време на периода на възстановяване.

2. Освен до посочените в параграф 1 сделки заявлението за възстановяване може да се отнася до фактури или документи за внос, необхванати от предишни заявления за възстановяване и отнасящи се до сделки, приключили през съответната календарна година.

Член 15

1. Заявлението за възстановяване се представя на държавата-членка по установяване не по-късно от 30 септември на календарната година, следваща периода на възстановяване. Заявлението се смята за представено само ако заявителят е попълнил цялата информация, изисквана съгласно членове 8, 9 и 11.

▼M1

Заявления за възстановяване, които се отнасят до периодите на възстановяване от 2009 г., се подават до държавата-членка по установяване не по-късно от 31 март 2011 г.

▼B

2. Държавата-членка по установяване незабавно изпраща на заявителя електронно потвърждение на получаването.

Член 16

Периодът на възстановяване е не повече от една календарна година и не по-малко от три календарни месеца. Заявленията за възстановяване могат обаче да се отнасят до срок от по-малко от три месеца, когато периодът представлява остатъка от календарна година.

▼B

Член 17

Ако заявлението за възстановяване се отнася до период на възстановяване от по-малко от една календарна година, но не по-малко от три месеца, размерът на ДДС, за който е подадено заявление за възстановяване, не може да бъде по-малък от 400 EUR или равностойността в национална валута.

Ако заявлението за възстановяване се отнася до период на възстановяване от една календарна година или остатъка от календарна година, размерът на ДДС не може да бъде по-малък от 50 EUR или равностойността в национална валута.

Член 18

1. Държавата-членка по установяване не препраща заявлението до държавата-членка по възстановяване, ако някое от следните обстоятелства е вярно за заявителя в държавата-членка по установяване по време на периода на възстановяване:

а) не е данъчнозадължено лице за целите на ДДС;

б) извършва само доставки на стоки или услуги, които са освободени без възможност за приспадане на предходно платен ДДС съгласно членове 132, 135, 136, 371, членове 374—377, член 378, параграф 2, буква а), член 379, параграф 2 или членове 380—390 от Директива 2006/112/ЕО или разпоредби, предвиждащи същите случаи на освобождаване, съдържащи се в Акта за присъединяване от 2005 г.;

в) за него се прилага освобождаването за малки предприятия, предвидено в членове 284, 285, 286 и 287 от Директива 2006/112/ЕО;

г) за него се прилага режимът на единна ставка за земеделски производители, предвиден в членове 296—305 от Директива 2006/112/ЕО.

2. Държавата-членка по установяване уведомява заявителя по електронен път за взетото съгласно параграф 1 решение.

Член 19

1. Държавата-членка по възстановяване уведомява незабавно заявителя по електронен път за датата на получаване на заявлението.

2. Държавата-членка по възстановяване уведомява заявителя за своето решение да одобри или отхвърли заявлението за възстановяване в срок четири месеца след неговото получаване от въпросната държава-членка.

Член 20

1. Когато държавата-членка по възстановяване смята, че не притежава цялата необходима информация, въз основа на която да вземе решение по отношение на цялото или част от заявлението за възстановяване, тя може да поиска по електронен път допълнителна информация, по-специално от заявителя или от компетентните органи на държавата-членка по установяване, в четиримесечния срок, посочен в член 19, параграф 2. Когато допълнителната информация се иска от лице, различно от заявителя или от компетентен орган на държава-членка, молбата се подава по електронен път само ако получателят разполага с електронни средства.

Ако е необходимо, държавата-членка по възстановяване може да поиска нова допълнителна информация.

▼B

Когато държавата-членка по възстановяване има разумни съмнения относно действителността или точността на определено искане, допълнителната информация, поискана в съответствие с настоящия параграф, може да включва оригинала или копие на съответната фактура или документ за внос. В тези случаи не се прилагат посочените в член 10 прагове.

2. Информацията, поискана съгласно параграф 1, се предоставя на държавата-членка по възстановяване в срок един месец от датата на получаване на молбата от нейния адресат.

Член 21

Когато държавата-членка по възстановяване поиска допълнителна информация, тя уведомява заявителя за своето решение да одобри или отхвърли заявлението в срок два месеца след получаването на исканата информация или, ако не е получила отговор на молбата си — в срок два месеца след изтичането на срока, определен в член 20, параграф 2. Срокът за вземане на решението относно цялото или част от заявлението за възстановяване обаче винаги е най-малко шест месеца от датата на получаване на заявлението от държавата-членка по възстановяване.

Когато държавата-членка по възстановяване поиска нова допълнителна информация, тя уведомява заявителя за своето решение относно цялото или част от заявлението за възстановяване в срок осем месеца от получаването на заявлението от посочената държава-членка.

Член 22

1. Ако заявлението за възстановяване бъде одобрено, одобрената сума се изплаща от държавата-членка по възстановяване най-късно до 10 работни дни след изтичането на крайния срок, посочен в член 19, параграф 2, или, ако е поискана допълнителна или нова допълнителна информация — след изтичането на крайните срокове, посочени в член 21.

2. Сумата, чието възстановяване е одобрено, се изплаща в държавата-членка по възстановяване или, по молба на заявителя, в която и да е друга държава-членка. В последния случай всички банкови такси за превода се приспадат от държавата-членка по възстановяване от дължимата на заявителя сума.

Член 23

1. Когато заявлението за възстановяване бъде отхвърлено изцяло или частично, основанията за отказа се съобщават на заявителя от държавата-членка по възстановяване заедно с решението.

2. Заявителят може да обжалва решението за отхвърляне на заявление за възстановяване пред компетентните органи на държавата-членка по възстановяване по реда и в рамките на сроковете, определени за обжалване във връзка със заявления за възстановяване от лица, установени в споменатата държава-членка.

Ако съгласно законодателството на държавата-членка по възстановяване липсата на решение по заявление за възстановяване в сроковете, определени в настоящата директива, не се смята за одобрение или отказ, заявителят разполага със същите административни или съдебни процедури, които в тази хипотеза са на разположение на данъчнозадължените лица, установени във въпросната държава-членка. Ако няма на разположение такива процедури, липсата на решение по заявление за възстановяване в тези срокове означава, че заявлението се смята за отхвърлено.

▼B

Член 24

1. В случай че възстановяването е получено по измамен или по друг неправомерен начин, компетентният орган в държавата-членка по възстановяване пристъпва направо към събиране на неправилно изплатените суми, както и на всякакви глоби, имуществени санкции и лихви, наложени в съответствие с приложимата процедура в държавата-членка по възстановяване, без да се засягат разпоредбите относно взаимната помощ за събиране на ДДС.

2. В случай че административна глоба,имуществена санкция или лихва е наложена, но не е платена, държавата-членка по възстановяване може да прекрати всякакво по-нататъшно възстановяване в полза на съответното данъчнозадължено лице до размера на неплатената сума.

Член 25

Държавата-членка по възстановяване отчита, като намалява или увеличава сумата за възстановяване, всяка корекция по предходно заявление за възстановяване в съответствие с член 13 или, в случай че е представена отделна декларация, като извършва отделно плащане или събиране.

Член 26

Държавата-членка по възстановяване дължи на заявителя лихва върху размера на сумата за възстановяване, ако сумата бъде изплатена след крайния срок за плащане съгласно член 22, параграф 1.

Първият параграф не се прилага, ако заявителят не представи поисканата допълнителна или нова допълнителна информация на държавата-членка по възстановяване в рамките на определения срок. Тя не се прилага и до получаването от държавата-членка по възстановяване на документите, които следва да бъдат представени по електронен път съгласно член 10.

Член 27

1. Лихвата се изчислява от датата след изтичането на крайния срок за изплащане на сумата за възстановяване съгласно член 22, параграф 1 до датата, на която тя действително е изплатена.

2. Лихвените проценти са равни на лихвения процент, приложим по отношение на възстановяването на ДДС на данъчнозадължените лица, установени в държавата-членка по възстановяване, съгласно националното законодателство на дадената държава-членка.

Ако в националното законодателство не е предвидено плащането на лихва във връзка с възстановяване на установени данъчнооблагаеми лица, дължимата лихва е равна на лихвата или равностойната такса, прилагана от държавата-членка по възстановяване по отношение на просрочени плащания на ДДС от данъчнозадължени лица.

▼B

Член 28

1. Настоящата директива се прилага за заявления за възстановяване, подадени след 31 декември 2009 г.

2. Директива 79/1072/ЕИО се отменя считано от 1 януари 2010 г. Разпоредбите ѝ обаче продължават да се прилагат за заявления за възстановяване, подадени преди 1 януари 2010 г.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива, освен по отношение на заявления за възстановяване, подадени преди 1 януари 2010 г.

Член 29

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, от 1 януари 2010 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 30

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 31

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.